

Хто міг стати лицарем?

Спочатку лицарем міг стати кожен, хто був досить сміливим і багатим. Королі вибирали собі лицарів із кращих воїнів, які виділялися героїзмом, стійкістю та іншими шляхетними рисами. Зброя й коні були дуже дорогими, тому тільки заможні люди могли стати лицарями. Нагородою за їхню службу і відданість було дароване монархом шляхетне звання.

Арбалетник

Почет лицаря

Лицарі не подорожували поодиночі: крім пажів і зброєносців їх супроводжувала група воїнів, яка могла бути різної чисельності. Усі разом вони були загonom, що називався «списом». На чолі загону їхав прапороносець, який тримав прапор із гербом лицаря.

Прапороносець, що тримає спис лицаря з прапором

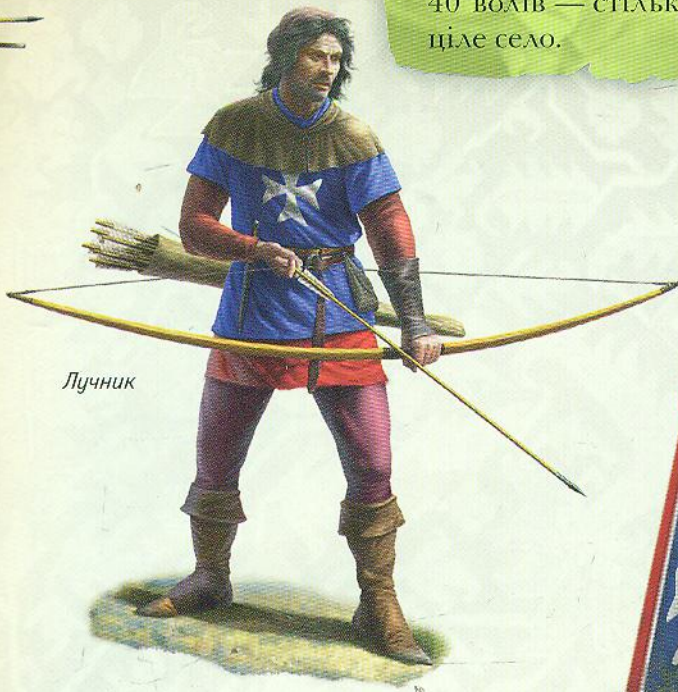
Кінний лучник, озброєний 30 стрілами, довгим мечем і кинджалом

Із XII–XIII століть тенденція, коли тільки діти зі шляхетних сімей могли стати лицарями, укорінилася, і поступово дворянське походження стало обов'язковим для цього титулу. Лицарі демонстрували своє привілейоване становище за допомогою таких відмітних знаків і символів, як пояс для носіння меча, золочені шпори й власний герб або герб короля на одязі чи зброї.

А ви знали?

Спорядження лицаря коштувало як 35–40 волів — стільки худоби вистачило б на ціле село.

Лучник

Піхотинець з ручницею
(ручною гарматою;
у Франції — кулевриною)

Піхотинець із пікою

Кінний пікінер.
Крім піки він озброєний
мечем і кинджалом